

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedzieli. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8; półrocznie rsr. 4; kwartalnie rs. 2; miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnośzenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; półrocznie rsr. 5; kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko terminy przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same terminy, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana. — Redakcja otwarta jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższy reskrypt. — Najwyższy rozkaz. — Postanowienie ministrów o szkołach rzemieślniczych. — Wydział poczt.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — (5) Aforyzmy. — Towarzystwo ubezpieczeń na życie. — Kronika nadzwyczajnych wypadków. — Kary policyjne. — Kurjerek. — Do kroniki muzycznej. — Kursa monet. — Podróż Najjaśniejszej Pani. — Kwestja kolei żelaznych. — Szkoły niedzielne. — Ilość herbaty wyeksportowanej. — Związek małżeński. — Korespondencje Dziennika Warszawskiego: ze Lwowa i Zurichu. — **Austria i ziemie słowiańskie.** — Sprawy galicyjskie; sejm węgierski; powstanie dalmackie. — Prusy i Niemcy. — Rozprawy w izbach. — Francja. — Agitacja wyborcza. — Wybory. — Przyjazd cesarza. — Włochy i Rzym. — List papieża. — Hiszpanja. — Dokumenta powstańcze.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Prelekcja, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 8 (20) Listopada.

NAJWYŻSZY RESKRYPT.

wydany na imię głównozarządzającego II-m wydziałem Własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji, sekretarza stanu, radcy tajnego księcia Urusowa.

Księżę Sergjuszu Mikołajewiczu. Przepisy o cenzurze i prasie, wydane na zasadzie ukazu z 6-go kwietnia 1865 roku, ustanowione były w obec przejściowego naówczas położenia sądownictwa, aż do dalszych wskazań doświadczenia. Obecnie, po wprowadzeniu w wykonanie w znacznej części Cesarstwa ustaw sądowych z 20-go listopada 1864 roku, doświadczenie wskazało, że przepisy tymczasowe z 6-go kwietnia 1865 roku wywoływały w wielu wydarzeniach wątpliwości i nie zawsze mogły służyć do należytego i stanowczego kierowania się przy dochodzeniu sądowem. Nadając prasie ojczyściej możebne ułatwienia i dogodności, prawo powinno jednocześnie uzbroić władzę tak administracyjną, jak również sądową, w należyty siłę dla zapobiegania szkodliwemu wpływowi, mogącemu wyniknąć z niepowsięgliwości i nieumiarkowania prasy.

Ze względu na to, uznałem za niezbędne powierzyć wam prezydencję w osobnej komisji, złożonej z osób bezpośrednio przeze Mnie mianowanych, dla przejrzenia obowiązujących przepisów o cenzurze i prasie, i dla przywiedzenia ich do należytego systemu, jasności i pełni.

Mam zupełną nadzieję, że wy i członkowie ustanowionej komisji, powodując się poczuciem obowiązku i przekonaniem o całej doniosłości okazywanego wam i całej komisji zaufania Monarszego, wywiążecie się z powierzonego wam zadania z energją i sumiennością, nie powodując się żadnymi względami.

Pozostaję dla was życzliwy.

Na oryginalne Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„ALEXANDER“.

2-go listopada 1869 roku.

W St. Petersburgu.

Najwyższy rozkaz. — Najjaśniejszy Pan, na dniu 2-m listopada, Najwyżej rozkazał raczył: 1) Ustanowić osobną komisję dla przejrzenia obowiązujących przepisów o cenzurze i prasie, i dla przywiedzenia ich do należytego systemu, jasności i pełni; 2) Członkami komisji, pod prezydencją głównozarządzającego II-m wydziałem Własnej Jego Cesarskiej Mości kancelarji, mianować: ze strony II-go wydziału — senatorów, radców tajnych Brewerna i

Bruna; ze strony ministerstwa spraw wewnętrznych — naczelnika zarządu głównego do spraw prasowych, radcę tajnego Pochwisniewa, członka rady ministra, rzeczywistego radcę stanu Kiticyna, i członka rady zarządu głównego do spraw prasowych, rzeczywistego radcę stanu Jeleniewa; ze strony ministerstwa sprawiedliwości — senatorów, radców tajnych Luboszczyńskiego, Turunowa i Polnera, referentem zaś komisji — urzędnika do szczególnych poruczeń przy ministrze spraw wewnętrznych, radcę stanu Kapnista, i 3) Upoważnić prezydującego, ażeby wzywał do opracowywania materiałów potrzebnych dla komisji i do pomagania w manipulacji jej interesów, urzędników II-go wydziału, podług uznania sekretarza stanu księcia Urusowa, oraz urzędników ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, za porozumieniem się z ministrami. (Gon. Urzęd.)

Najwyżej zatwierdzone postanowienie komitetu ministrów o szkołach rzemieślniczych. — Z powodu zaszelej między ministerstwem oświecenia publicznego a ministerstwem spraw wewnętrznych korespondencji względem porządku udzielania pozwolenia na otwieranie oddzielnych szkół rzemieślniczych i klas rzemieślniczych przy zakładach naukowych wydziału oświecenia publicznego, minister spraw wewnętrznych czynił przedstawienie w tym przedmiocie komitetowi ministrów. Komitet, widząc istotny pożytek upowszechnienia u nas ukształcenia rzemieślniczego, uznał za skuteczny sposób dopięcia tego celu ułatwienie otwierania i urządzania oddzielnych kursów rzemieślniczych przy zakładach naukowych technicznych, jakoteż dodatkowych praktycznych realnych klas przy szkołach wydziału oświecenia publicznego. Na skutek tego i za porozumieniem się w tej mierze ministrów oświecenia publicznego, spraw wewnętrznych i skarbu, komitet wnosil: udzielanie pozwolenia na otwarcie oddzielnych szkół rzemieślniczych i innych podobnych zakładów naukowych, w razie gdy utrzymanie takowych wyznaczone będzie z funduszy miejskich, korporacyjnych lub z ofiar prywatnych, a przytem gdy dla osób należących do składu zarządu tych szkół nie będzie wymagane nadanie praw służbowych i w ogólności szczególnych wyjątków z dotychczasowych postanowień, tudzież dodatkowych kursów praktycznych dla nauczania rzemiosł i technicznych sposobów przy naukowych zakładach ministerstwa oświecenia z zatwierdzeniem potrzebnych dla tych szkół i kursów przepisów, pozostawić: 1) kiedy szkoła, co do zakresu nauk, odpowiada średnim lub wyższym zakładom naukowym wydziału oświecenia publicznego — uznaniu właściwych ministerstw; 2) kiedy szkoła należy do liczby niższych i odpowiada powiatowej lub elementarnej — wzajemnemu porozumieniu się miejscowych kuratorów okręgów naukowych i gubernatorów; 3) kiedy przy zakładach naukowych wydziału oświecenia publicznego otwierane są tylko dodatkowe kursa dla nauczania rzemiosł i technicznych sposobów — bezpośredniej władzy kuratorów okręgów naukowych, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych: a) 20 marca 1860 r. postanowienia o przekształceniu rad kuratorów okręgów naukowych, i b) 24 czerwca 1863 r. uchwały rady państwa o rozszerzeniu atrybucji prezesa Cesarskiej akademji nauk i kuratorów okręgów naukowych (art. II ust. 12). Obok tego komitet uznawał za potrzebne, zobowiązanie zwierzchności oddzielnych szkół rzemieślniczych i technicznych do składania właściwym ministerstwu corocznych sprawozdań krótkich o stanie i czynności podwładnych sobie zakładów. Co się zaś tyczy powyższych kursów dodatkowych, doniesienia o biegu w nich nauk mają być nadsyłane tylko do ministerstwa skarbu. Najjaśniejszy Pan w d. 27 sierpnia 1869 r. powyższe postanowienie komitetu Najwyżej zatwierdził raczył. O tem Najwyż-

szem zatwierdzeniu kierujący ministerstwem oświecenia pod d. 20 września r. b. zawiadomił dla należytego zastosowania się. (Okól. okr. nauk. warsz.)

Wydział poczt. — Na mocy ustawy pocztowej (art. 342 i 461) wyd. z r. 1857, przy przyjmowaniu na pocztę posyłek, takowe otwierane są tylko w razie podejrzenia że zawierają w sobie zakazane do przesyłania przez pocztę przedmioty, a przy wydawaniu posyłek adresantom, takowe mają być konieczne rewidowane. Z wykrytymi w posyłkach niepozwolonemi do przesyłania przez pocztę lub potajemnie włożonemi przedmiotami postępuje się podług istniejących dotąd przepisów (art. 1, 112, 1, 123 i 1, 124 kod. kar. wyd. z roku 1866). Rewizja posyłek dopełnianą była dawniej w urzędach pocztowych wyłącznie przez urzędników pocztowych. Lecz dla ściślejszego zachowania prawa, przy otwieraniu posyłek obecni byli urzędnicy wydziału kontroli. Taka rewizja wydziału kontroli zaprowadzona została w petersburskim i moskiewskim pocztamtach jeszcze w r. 1868, a w większej części urzędów pocztowych gubernjalnych — w drugiej połowie roku bieżącego. Z tego wynika że otwieranie i rewizja posyłek dokonywana jest przez urzędników pocztowych na mocy obowiązującego prawa, ściśle wykonanie którego przestrzegane jest ze strony kontroli państwa. (Gon. Urzęd.)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 8 (20) Listopada.

W Wiedniu przewidywano ważne rozporządzenia rządowe i jak zwykle w podobnych razach krążyły pogłoski o przesileniu ministerjalnem. Wiadomo, że przedmiotem narad ministrów były dwie kwestje: reforma wyborcza i kwestja galicyjska. Niezawodnie co do obu tych kwestij pomiędzy ministrami panowały pewne różnice zdań, ale jak daleko takowe zachodziły i czyby miały doprowadzić aż do przesilenia gabinetowego, to całkiem było niewiadomem. — W każdym razie żadne ważniejsze postanowienie nie mogło nastąpić przed powrotem cesarza. — Słusznie wczoraj zrobiliśmy zastrzeżenie co do wiarygodności okólnika zamieszczonego w *Journal des Débats* w przedmiocie umowy Austrii z Turcją z powodu powstania dalmackiego. Według wiadomości telegraficznej z Wiednia, uznawano tam wspomniony okólnik za podrobiony. Zatem znów staje się niewiadomą doniosłość umowy pomiędzy temi dwoma państwami.

Co do sporu turecko-egipskiego donoszą z Konstantynopola, że ostatnia odpowiedź wicekróla zawierała w sobie przystanie na wszystkie wymagania Porty, prócz punktu dotyczącego zaciągania zagranicznych pożyczek. Ambasadorowie angielski i francuzki radzili Portce, aby zrobiła ustępstwo co do tego punktu, ale sułtan obstawał przy swem zdaniu; czy żądanie to jednak zostanie utrzymane w ultimatum, które jak doniósł wczorajszy nasz telegram, miało być wysłane z Konstantynopola do wicekróla Egiptu, po skończeniu uroczystości otwarcia kanału suezkiego, trudno przewidzieć.

Rząd hiszpański przejął obecnie dokumenta na w. Kubie, potwierdzające mniemanie, że powstanie republikanów w Hiszpanji było w

związku z powstaniem na w. Kubie. Z dokumentów tych okazuje się, że przewódcy powstania na w. Kubie dostarczyli republikanom pieniędzy i broni, mając przyrzucone w razie zwycięstwa tych ostatnich uznanie samoistności Kuby. Szybkie poskromienie powstania republikanów unicestwiło te plany. Powstanie to sprawiło jedynie krótką zwłokę w wysłaniu posiłków na w. Kubę, gdzie wojska znów otrzymały zwycięstwo nad powstańcami. Jakkolwiek powstańcy tamtejsi słabną, jednak uspokojenie wyspy nie posunęło się tak dalece jak chcą mówić urzędowe organa hiszpańskie. — Wnosząc z ostatnich doniesień z Madrytu, znów tam wyszła na stół kandydatura księcia Tomasza genueńskiego, która chwilowo zdawała się zaniechaną. Obecnie już zjednano temu księciu 174 głosy deputowanych, a zamierzono bezzwłocznie rozpiścić wybory na 30 wakujących krzesła w kortezach, poczem spodziewano się, że liczba stronników księcia Tomasza wzrośnie w kortezach do 200.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Par y ż, 19 (7) listopada. Zaprzeczają pogłoskom o przesileniu ministerjalnem.

Florencja, 19 (7) listopada. Izba wybrała kandydata opozycyjnego, p. Lanza, na prezesa izby.

Izmaïła, 19 (7) listopada. Cała flota inauguracyjna odpływa po południu do jezior gorzkich, aby jutro wpływać na morze Czerwone.

(Correspondenz Bureau.)

Wiadomości telegraficzne.

* **Witebsk, 5 listopada.** Najjaśniejsza Pani raczyła wyjechać dziś z Witebska o godzinie 2-jej po południu. W Połocku naznaczony był obiad. Przybycia Jej Cesarskiej Mości do Dynaburga oczekiwano wieczorem. Na spotkanie Najjaśniejszej Pani wyjechał do Dynaburga generał gubernator północno-zachodniego kraju, generał-adjutant Potapow. — Ruch handlowy na kolei żelaznej orłowsko-witebskiej, będzie przywrócony od jutra. (Birż. Wiedom.)

* **Czeremnowiec, 5 (17) listopada.** Na rzece Szeknie żegluga ukończyła się przewiezieniem do Rybińska ostatniego transportu szyn dla rybińsko-bologowskiej kolei żelaznej. Dziś po Szeknie płynie kraźbita masa. W tutejszym doku aleksiejewskim pozostało na zimowisko 9 parostatków, 3 żelazne barki, 93 próżnych statków i 8 statków naładowanych różnymi przynależnościami dla kolei żelaznej sara-towskiej. (Tamże.)

* **Mała Wiszera, 5 (17) listopada.** Dziś rzeka Msta stanęła powyżej mostu o 8 wiorst. Kraźniejsza się. Ustawiony został most pontonowy, który na noc będzie zbierany. Dziś po tym moście przeprowadzono woły. Dziś także po moście tym przeprowadzono pasażerów dwóch pociągów: pasażerskiego i pocztowego z St.-Petersburga do Moskwy i pasażerów pocztowego pociągu z Moskwy do St.-Petersburga. (Tamże.)

* **Wiedeń, 18 (6) listopada.** Ze źródła dobrze poinformowanego zapewniają, że zmyślona jest ogłoszona w *Debatte* (zapewne w *Journal des Débats*?) mniemana depesza rządu austriackiego w przedmiocie powstania w Dalmacji. Ten, który ułożył tę depeszę, miał zapewne przez sobą dawniejszą instrukcję w tym przedmiocie, udzieloną zarządowi prasy. (Wolff's T. B.)

* **Cattaro, 17 (5) listopada.** Kolumna majora Urschitz'a przybyła wczoraj wieczorem, po nadzwyczaj nużącym marszu i bez natrafienia na znaczny opór, do miejscowości położonej pomiędzy Zwecową i Uniriną. Kolumna Fischera zajęła wczoraj wieczorem Ledenice, przyczem dwóch żołnierzy zostało ranionych kamieniami; dziś zrana słyszano w tamtej stronie wystrzały z dział. Kolumna pułkownika Kaiffel'a widziana była dziś zrana, gdy

schodziła na dół z Ubalac'a ku Ledenicom. Kwatera główna wraz z kolumną pułkownika Simicz'a doszła do Cirkwice bez natrafienia na znaczny opór. Powstańcy, którzy poobsadzali wzgórza, zostali wszędzie odparci przez oddziały posłane w bok. — Major Urschitz, z trzecim batalionem strzelców, wszczął w tej chwili bitwę z powstańcami, ażeby ułatwić jutrzejsze posuwanie się do Dragali przez zajęcie wejścia do wąwozu. Pułkownik Schönfeld posunął się wczoraj do Kosmacz'a, z kąd słychać było silną kanonadę. (Cor. Bür.)

* **Paryż, 18 (6) listopada.** *Journal officiel* ogłasza następującą depeszę z Ismailją, z 17-go b. m.: Jacht cesarski *Aigle*, mając za sobą 40 innych statków, przebył pierwszą przestrzeń kanału i minął Ismailję. (Wolff's T. B.)

* **Florencja, 18 (6) listopada.** Minister sprawiedliwości odczytał mowę tronową. Wzmianka jest w niej o chorobie króla i o okazaniu z tego powodu spólczeniu, tudzież o przyjsciu na świat księcia, syna księcia następcy tronu. Stwierdzając dobre stosunki z zagranicą, mowa tronowa oświadcza, że Włochy mają szczególne powody do życzenia sobie pokoju, albowiem zatrudnione są reorganizacją wewnętrzną. Rząd nie stawia żadnych przeszkód co do udawania się na sobór. Oby zgromadzenie to mogło być dziełem pojednania pomiędzy wiarą i wiedzą, pomiędzy religią i cywilizacją nowoczesną. Lecz cokolwiek bądź przytrafi się, król potrafi podtrzymać godność państwa. Od parlamentu i od rządu spodziewa się król zadosyćuczynienia życzeniom ludu co do dobrej administracji i co do uregulowania finansów; przywrócenie równowagi w budżecie jest potrzebą najbardziej nagłą. Mowa zapowiada projekta do praw w przedmiocie polepszenia stosunków podatkowych, uproszczenia administracji, podniesienia przemysłu, ujednostajnienia prawodawstwa karnego, reorganizacji sił zbrojnych lądowych i morskich, przekształcenia gwardji narodowej i zaprowadzenia zasady odpowiedzialności w administracji. (Tamże.)

* **Rzym, 16 (4) listopada.** Wielki mistrz zakonu maltańskiego postanowił utworzyć z wyborowych kawalerów wszystkich narodów straż, która pełnić ma wraz z szlachecką gwardją papieżką obsługi honorowe przy posiedzeniach soboru. Papież przyjął tę ofiarę. (Cor. Hav. Bul.)

* **Madryt, 16 (4) listopada.** *Imparcial* powiada, że do kandydatury księcia genueńskiego przyłączyło się jeszcze trzech deputowanych, których liczba wynosi teraz 159 członków. Sądzą, że bez nowych wyborów liczba ta dojdzie do 172. Książę Henryk burboński złożył wczoraj wizytę rejentowi. (Tamże.)

* **Madryt, 17 (5) listopada.** *Imparcial* oświadcza, że bezzasadną jest pogłoska, jakoby Figuerola przygotowywał projekt nowej pożyczki. (Wolff's T. B.)

* **Madryt, 17 (5) listopada.** Na dzisiejszym posiedzeniu kortezów, minister osad odczytał depeszę z Hawanny, donoszącą, że we wschodniej części wyspy powstańcy zostali pobici i stracili 250 ludzi w zabitych. W depeszy tej powiedziano także, że powstanie słabnie i że zaufanie wraca. (Tamże.)

* **Ismailja, 17 (5) listopada wieczorem.** Cesarzowa francuzów na pokładzie jachtu *Aigle*, cesarz austriacki, książę następca tronu pruskiego, książę niderlandzki i inne dostojne osoby na swoich jachtach, oraz ambasador austriacki na statku *Psyche*, odbyli szczęśliwie w ciągu ośmiu godzin podróż z Port-Said do Ismailji. Postępowały za nimi okręta *New-orth* i *Rapid*. Cztery wielkie parostatki przybyły z Suez. Statki przeto morskie przepłynęły przez kanał w całej jego długości. Wielka radość, iluminacja, uroczystości. (Tamże.)

* **Ismailja, 18 (6) listopada.** Wpłynięcie na jezioro od strony Ismailji dokonane zostało szczęśliwie. Kanał przedstawia wszędzie dostateczną głębokość i należyty grunt. Stoї tam obecnie na kotwicy jednocześnie 30 do 40 statków. Jutro odbędzie się dalsza żegluga do Suez. (Tamże.)

* **Ottawa, 16 (4) listopada.** (Telegram zaatlantycki). Francuzi mieszkający nad Red-River odmówili odstąpienia swego terytorjum na rzecz Kanady i wypędzili gubernatora do Dakoty. (Cor. Bür.)

* Dyrektor obu Dzienników Warszawskich i wydziału prasy perjodycznej, radca tajny Pawliszczew, wyjechał dziś do Petersburga.

5. (A f o r y z m y). Lecz niech nie myślą polacy, — dopełniamy poprzedzający artykuł, — że od ich wyłączenia dobrej woli zawisłe będą wypadki, jakie kie-

dykolwiek nastąpić mogą, bo by się bardzo z naszym żalem mylili; chcieliśmy dać poznać tylko, że gdyby raz przyszli do zastanowienia się nad sobą, nad światem, nad politycznym ugrupowaniem państw, nad prądem dziejowym, który nie wiem, czyba jakaś fatalność przed oczami ich duszy zakrywa, to daleko bez porównania na temby lepiej wyszli. Nie zlamia Rosji, tej naturalnej opiekunki słowian, dzienniki, dzienniczki, jakie i które w Galicji, w Poznańskiem, lub na emigracji wychodzą. Ale zlamia i skompromituja tylko tych, którzy im wiare i pomoc dawali. A niech znowu nie łomaczą nas fałszywie, że mówimy o złamaniu materialnem kogokolwiek bądź i kiedykolwiek bądź. Nie, my tego wcale nie mówimy. Wielki bowiem naród, a takim jest naród ruski, nigdy się nad nierozważą nie pastwi, jeżeli ta nierozważa zwłaszcza, jakby urągając się sile sobie nierównej, zmusza go do tego, a na to potrzeba chyba mocarstw, które łaską bożą żyją, bohaterów dalmackich, ale nie Rosji. Ale mówimy tylko, że w swoim własnym, gdy zobaczą po jak błędnych drogach chodzą, zlamia się przekonaniu. Przy tej okoliczności, rąbiem się krzyżową sztuką z naszymi przeciwnikami, *Krajem i Gazetą Narodową*, zwłaszcza skoro zostaliśmy awansowani na oficera armji ruskiej. Korespondent z Warszawy *Kraju*, twierdzi, że hojnie nader w poprzednich artykułach obelgami miotaliśmy na żydów. My do żydów jako do ludzi innej rasy i innej religji, nie mamy nienawiści, bo musielibyśmy sami sobą pogardzać. Ale nie wahamy się wyrazić, że mamy do nich jako polacy, jako słowianie, urazę, a tego się nie wypieramy. Przyjęcie żydów do Polski było tak fortunne, jak prawie wszystko co szlachta polska zrobiła. Stali się oni bezpośrednią przyczyną utrzymania niewolnictwa ludu w całej pełni i tak długo, wypełniając przez długie czasy z przybylszami niemieckiego pochodzenia rolę stanu średniego, a więc przeszkadzając wyrodzeniu się potrzeby, stworzenia go z narodowych pierwiastków. Zresztą o ile sobie przypominamy, to nic nie powiedzieliśmy o żydach takiego, coby im mogło uwłaczać. Chyba, że korespondent bierze nam to za złe, iż przyznaliśmy żydom galicyjskim wielką na stosunki krajowe przewagę. Prócz tego, mamy jeszcze słówko do gazet z ulicy Nowej, we Lwowie. Gazeta, owa sławna gazeta nienawistną dożgonną do Rosji, nie jednokrotnie dawała dowody talentów denuncjatorskich. To też i artykuł nasz, z 8-go listopada nie uszedł jej bacznosci. Zdumiona, pyta się gazeta, co to znaczy. Powiemy jej więc słówko, niech się nie trwoży. Gazeta wszakże wie, jak się to piszą niekiedy artykuły. Oto bierze się naprzykład cudzą myśl, przetwarza się ją innemi słowami na swoje, jak to naprzykład zrobił *Kraj* w artykule: *Francja i Rosja*, biorąc motywy z naszego artykułu z 8-go listopada, potem dorzuca się coś swojego, jakąś chochy idée fixe, i artykuł oryginalny, daje się do druku. Myśmy też nie co innego zrobili. Wzięliśmy myśl cudzą, napisali swojemi słowami, bo *Dziennik* potrzebował artykułu, i oto wszystk o. Kto ma zwłaszcza takie odważne sokoły jak gazeta, to mu ni włos z głowy nie spadnie, nie ma się więc czego obawiać, jak kochamy gazetę.

* (Towarzystwo ubezpieczeń na życie) istniejące w Petersburgu, rozeszło przy gazetach, w osobnej broszurze, krótki wykład przepisów co do poboru przez nie procentów i wypłaty kapitałów spadkobiercom zabezpieczających się. Z dołączonej tablicy okazuje się, że procent od stu rubli płaci się tem mniejszy im młodszy jest zabezpieczający się i na obrót. Każdej cyfrze od 15 do 60 lat odpowiada pewny procent ubezpieczenia, tak że w krańcowym najmłodszym wieku płaci się 1 r. 80 kop. od stu rubli rocznie, a w krańcowym najstarszym wieku 6 r. 95 kop. Towarzystwo przyjmuje ubezpieczenie na życie w kapitałach od 500 r. do 10,000 r. Dla większej dobitności przytoczymy przykład następujący: Przypuśćmy, że osoba 30-letnia pragnie zabezpieczyć na wypadek swej śmierci kapitał 1,000 r. dla żony lub jakiej innej osoby; stosownie do wspomnianej tablicy w wieku lat 30 płaci się 2 r. 36 kop., od 100 r.; zatem za 1,000 r. ubezpieczający się ma płacić rocznie towarzystwu 23 r. 60 kop., a w razie jego śmierci kapitał wypłaca się jego spadkobiercom. Wypłata odbywa się w trzy miesiące po złożeniu wymaganych dowodów. W interesie towarzystwa nie należałoby ograniczać się w broszurze na samych matematycznych obliczeniach, lecz należałoby ogłosić i fizyczne warunki wymagane od zabezpieczających się, formalności przy ubezpieczeniu i nakoniec wymienić dowody wymagane przy wypłacie. Bez tego publicznosc nie jest obznajmiona z głównymi waru-

kami wymaganiami od ubezpieczających się. (Warsz. Dniów.)

(Kronika nadzwyczajnych wypadków). W drugiej połowie września, w gubernjach kraju tutejszego miały miejsce następujące nadzwyczajne wypadki:

Zabójstwa i naniśnienie ran: W dniu 18 (30) sierpnia, w nocy, w lesie pod miastem Osiecinami, (w powiecie radziejowskim), praporszczyk von-Haller oficer z oddziału straży granicznej okręgu aleksandrowskiego, scigając defraudantów, raniony został w rękę wystrzałem z rewolweru. — W d. 29 sierpnia (10 września), włościanin ze wsi Janowa, (w pow. brzeskim), Ignacy Lewandowski, pracujący w fabryce we wsi Józefowie, pokłóciwszy się z robotnikiem na tejże fabryce będącym Maciejem Działem, uderzył go po głowie kijem i zabił na miejscu. — W dniu 28 sierpnia (9 września), Kacper Sikora i żona jego Anna, włościanie ze wsi Miedrowa (w pow. stopnickim), spotkawszy się we wsi Drogawki (w pow. opatowskim) z włościaninem Andrzejem Wojcikiem, wszczęli z nim kłótnię, w czasie której zadali mu 3 uderzenia kijem po głowie, skutkiem czego Wojcik na drugi dzień umarł. — W d. 2 (14) września, na drodze około wsi Tokarnia, (w pow. kieleckim), znaleziono na drodze zwłoki mieszkanka tejże wsi Szymona Jarosa, zamordowanego przez włościan wsi Tokarnia: Tomasza Moła, Jana Wilka i Bartłomieja Nawrota.

Znalezienie martwych ciał: W ostatnich dniach sierpnia, we wsi Koziębodach (w pow. sierpeckim), dostrzeżono na drodze dość świeżą mogiłę, w której znaleziono dziecię płci żeńskiej. — W dniu 1 (13) września, na polu nie daleko miasta Zakroczyca, (w pow. płońskim), znaleziono zwłoki dziecięcia zakopane w ziemię. Z wyprowadzonego śledztwa okazało się, że matką dziecięcia tego była nie zamężna włościanka Leokadja Lasocka, oddana za czyn dzieciobójstwa właściwemu sądowi. — W dniu 6 (18) września, we wsi Rogożewie, (w pow. gostyńskim), włościanin Roch Przyba w czasie kłótni zabił lopatą włościanina Andrzeja Makowskiego.

Niezwykłe porody: W dniu 4 (16) września, we wsi Pawłowce (w pow. suwalskim), żona włościanina Marjanna Andrzejka wydała na świat dziecię płci żeńskiej nie mające prawej ręki, czterech palców u lewej i z rozdwojoną wierzchnią wargą. Dziecię to na drugi dzień umarło.

Świątokradztwa i kradzieże: W nocy z dnia 25 (6) na 26 (7) września, we wsi Długiesiodła (w pow. ostrowskim), niewiadomy złoczyńca dostawszy się gwałtem przez okno na chórze do kościoła parafjalnego, skradł skarbonkę z 20 kopejkami w niej znajdującymi się, którą później już rozbita znaleziono w pobliskim lesie. — W dniu 30 sierpnia (12 września), w nocy w m. Wyszogrodzie (pow. plockim), niewiadomi ludzie, skradli ze sklepu starozakonnego kupca 2-jej gildji Lewina, towarów sukiennych na rs. 1,000.

Epidemja bydłca: W dniu 20 sierpnia (1 września), w mieście Kazanowie (w pow. ilżeckim), okazała się na rogaciznie zaraza, karbunkulem zwana, na którą padła 1 krowa. — W dniu 9 (21) września, w mieście powiatowem Łukowie, zachorowało na księgosusz rogacizny sztuk 7, padło 2, a zabito sztuk 5. — Dnia 12 (24) września, w mieście gubernjalnem Siedlcu, na tę samą chorobę zachorowało 2 i padło dwie sztuki. Epidemja ta miała także miejsce w niektórych miejscowościach powiatu augustowskiego; i trwała do drugiej połowy września w gminach Łabno, Kolnica i w mieście Augustowie. Zachorowało na nią 197 sztuk, z których padło 2 sztuk. Przedsięwzięte w właściwym czasie środki zaradcze położyły tamę tej epidemji.

Pokaleczenie przez psa wściekłego: W końcu sierpnia, we wsi Chomec (w pow. sierpeckim), pies wściekły pokaleczył kilka sztuk bydła, które zostały wraz ze psem zabite i zakopane w ziemi.

W ogóle w pierwszej połowie września wypadków śmiertelnych było 64; w tej liczbie zmarło na apopleksję 9 ludzi, z pijaństwa 4, od gwałtownych stłuczeń 11, z poparzenia się 4 (w tej liczbie 3 dzieci), spaliło się dziecię 1, utonęło 12, otruło się skutkiem użycia na pokarm jadowitych grzybów 5, zadusiło się 2, od pobicia umarł 1; wypadków samobójstwa było 9 (w tej liczbie powiesił się 6, zarznął 2, zastrzelił się 1); martwych zwłok znaleziono 4; dzieciobójstw wykryto 2; wypadków kradzieży było 4, a pomoru była 7.

(Kary policyjne). W ostatnich rozkazach do policji wykonawczej, znów spotykamy wymienionych dwóch właścicieli domów skazanych na karę pieniężną za nieoswiecanie wschodów, co wskazuje jaką walkę trzeba prowadzić z interesem osobistym, kiedy chodzi o dobro ogółu. — Nie mniej gorliwie władza policyjna działa na korzyść towarzysza opieki nad zwierzętami, gdyż także w jednym z wspomnianych rozkazów dostrzegamy wzmiankę o ukaraniu wozivody za okrutne obchodzenie się z koniem.

(Kurjerek). Po jutrze przypada dzień 8-jej Cecylii, patronki muzyki. We wszystkich prawie wielkich miastach dzień ten obchodzonym bywa przez dyletantów muzyki. W Paryżu obecnie towarzystwo muzyczne przygotowało na tę uroczystość mszę Adolfa Adama, która zostanie wykona-

na w kościele św. Eustachego. Iż u nas także dla uczczenia św. Cecylii instytut muzyczny pod przewodnictwem swojego dyrektora, Ap. Kątskiego urządził nabożeństwo uroczyste, na które przyzywa wszystkich artystów i dyletantów.

— Pomimo hołdu mającego się złożyć patronce muzyki, warszawianie nie dowiedli przeciw wielkiego zamiłowania w muzyce poważniejszej, choć ich o to, dla podniecenia może, wraz z innemi pismami tutejszemi, posądzaliśmy. Najlepszym dowodem takiej obojętności są rezultaty z tegorocznych koncertów symfonicznych p. Műchhejmera, które pomimo wyborowych programów i znakomitego ich wykonania, bardzo mało płatnych sprowadzały słuchaczy. Ostatni z tych koncertów przyniósł całego dochodu czystego 18 rs., do podziału dla kilkudziesięciu artystów. Wierzymy bardzo iż taka obojętność publiczności musi wywołać zniechęcenie w artystach i ich kierowniku, i że słusznie czynią naradzając się, czy przedłużać dalej z równem poświęceniem, tę nie symfoniczną a raczej szyszysową pracę.

— Ku Adwentowi mnożą się umysłowe, więc poważniejsze rozrywki. Do takich zaliczyć trzeba, choćby naukowe nawet odczyty. Mówiliśmy już wczoraj o prelekcjach zapowiedzianych przez p. Lazzarini'ego w resursie obywatelskiej, dziś donosimy, że niebawem już podobno i profesor uniwersytetu, znany dobrze z nauk i talentu, doktor filozofji F. H. Lewestam, zamierza rozpocząć szereg dorocznych swoich prelekcji. Tym razem przedmiotem odczytów szanownego profesora będzie „Poezja dramatyczna i powieściowa.”

— Pan Rychter, znany artysta dramatyczny, znajdujący się obecnie w Krakowie i w przyszłym miesiącu znacznie występować na scenie tamtejszego teatru.

— Dziś, gdy wszelkiego rodzaju sklepy starają się zalecić jak najokazalszą i najwytworniejszą wystawę swoich produkcji, powinnyby postąpić podobnie wszelkie zakłady mieszczące w sobie przedmioty żywności—szczególniej zaś jatki z mięsem, które dotąd u nas, wcale nieapetyczny przedstawiają widok.

— Utalentowany skrzypek, b. uczeń tutejszego konserwatorium, p. Władysław Górski, który nie tylko smyczkiem lecz i piórem także, zdolnie włada—miał grać wczoraj koncert w Elblągu, z kąd wyjeżdża do Drezna.

— W Berlinie utworzono zakład naukowy „Licetum Wiktorji”, przeznaczony dla samych tylko kobiet.

— „Kurjer Codzienny” powinienby ogłosić premyjum za odgadnięcie szarady, zamieszczonej w wczorajszym numerze Kurjera Warszawskiego, na jego trzeciej stronie. Szarada ta czy zagadka, dana jest w formie anegdotki o zgubionym, znalezionym i oddanym zegarku—z powodu zgubionego, znalezionego i zwróconego listu zastawnego lit. A. na 3,000 rubli. W istocie artykuł ten napisany jest tak, że go zrozumieć przy najlepszej chęci, nie można.

— Teatralna kronika w gazecie *Golos*, powiada że debiut pani Patti w Traviacie 4 (16) listopada, był prawdziwą uroczystością i tryumfem potężnego talentu sławnej prymadony, która zarazem jest i wielką śpiewaczką i znakomitą artystką dramatyczną. Lepszej Traviaty ani Petersburg ani Europa nie widzieli. Rozumie się że zapal publiczności, napelniającej całą salę, był ogromny. Podano pani Patti tylko cztery lecz wspaniałe bukiety i przeciw raz chociaż ocalono znakomitą artystkę od ciosów kwiatomanji.

— Czytamy również w *Golosie*, że w petersburskim, kupieckim ruskim klubie w dniu 3 b. m. (v. s.) grał podczas obiadu, przybyły tam rodem z Bolonji skrzypek, Antonio Rossi, ciemny od urodzenia i że wprawił w podziwienie słuchaczy piękną i pełną ekspresji grą na skrzypcach, roboty sławnego Stratowario.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Nowosiwskim na ulicy św.-Krzyżkiej, Michalina Żabicka służąca, przez nieuwagę przystąpiła tak blisko do przejeżdżającego pojazdu, że koń nastąpił jej na nogę i skaleczył takową nieszkodliwie. Żabicka odesłana do szpitala Dzieciątka Jezus.

* (Do kroniki muzycznej) czerpiemy z pism berlińskich teatralno-muzycznych następujące wiadomości: Śpiewaczka wiedeńskiej opery nadwornej, panna Hahn, podała do dyrekcji prośbę o uwolnienie i nieczekając na odpowiedź na tę prośbę udała się do Norymbergi, gdzie zamierzała przejść na wiarę starozakonną, aby pójść za mąż za śpiewaczką opery miejscowej p. Robinsona. — Przedstawienia w teatrze opery w Kairze miały się rozpocząć 31-go października; na pierwszą operę, jaka miała być wystawiona na tamtejszej scenie, wybrano „Ri-

goletto,” a na pierwszy balet „Gizella.” Przedtem, to jest 18-go października, miał być dany koncert przez artystów opery, a dyrektor orkiestry, p. Muzio, zapowiadał na ten koncert nowe kompozycje, jako to: marsz krokodyli, Nil-polkę, uwerturę pyramid i scherzo faraonów.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*
Za talar wczoraj rs. 1 kop. 20 1/2 dziś rs. 1 kop. 20 1/2.
Za frank „ „ „ 33 „ „ „ 33 „ „ „
Za złoty reń. „ „ „ 67 „ „ „ 67 „ „ „
NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

(Podróż Najjaśniejszej Pani). Z Dynaburga pod d. 1 (13) listopada piszą do *Petersb. Gazety*: W Dynaburgu wszystko otrząsnęło się i przywdziewa świąteczny strój; ulice oczyszczają się, domy bielą się, przygotowuje się iluminacja i elektryczne oświetlenie. Oczekują na przejazd Najjaśniejszej Pani. Dziś rano przejechał pociąg z wagonami Cesarskimi, który wczoraj wyszedł z St. Petersburga o godzinie 4-jej po południu i składa się z 15-u wagonów. W liczbie osób towarzyszących pociągowi i udających się na spotkanie Najjaśniejszej Pani znajdują się: główny inspektor prywatnych dróg generał Grave 1, komisarz tychże dróg, p. Stepanow, i naczelnik eksploatacji, p. Alquier. Po przybyciu tego pociągu do Dynaburga, podjechał on do pawilonu znajdującego się na drodze rygskiej, gdzie raczy wysiąść Najjaśniejsza Pani po przybyciu swem z Witebska. Następnego dnia, to jest 6 (18) listopada, Jej Cesarska Mość z pawilonu znajdującego się niedaleko wielkiego mostu na petersbursko-warszawskiej kolei żelaznej, raczy wsiąść do przygotowanych dla Niej wagonów, dla udania się do St. Petersburga.

* (Kwestja kolei żelaznych). *Golos* podaje następujące wiadomości dotyczące kwestji kolei żelaznych: a) na dyrekcję kolei kursko-charkowsko-azowskiej, włożony został obowiązek obstaralowania w Rosji 50 lokomotyw i 140 wagonów towarowych i platform; pozostałe zatem obstalunki taboru, mogą być zrobione zagranicą; b) p. Polakow złożył komitetowi ministrów projek urządzania fabryki szyn powiecie bachmuckim, w gubernji ekaterynosławskiej, która ma wyrabiać najmniej 500,000 pudów szyn rocznie, i może być połączoną na żądanie założyciela, z eksploatacją węgla i koleja azowską, zapomocą gałęzi, mających długości około 15 wiorst.

* (Szkoły niedzielne). *Mosk. Wied.* piszą, że w tych dniach u pewnej damy wyższego towarzystwa moskiewskiego zebrały się niektóre osoby należące do tamecznej administracji miejskiej, na prywatną naradę względem założenia w Moskwie jak najwięcej szkół niedzielnych rzemieślniczych. Na tej naradzie uchwalono założyć na pierwszy raz około czterdziestu szkół, obmyślano środki na pokrycie wydatków i postanowiono wezwać władzę szkolną miejscową o ustąpienie w dni niedzielne i świąteczne lokalów w niektórych zakładach naukowych dla wykładów niedzielnych.

* (Ilość herbaty wyeksportowanej z głównych komor od 1 stycznia do 1 września 1869 r.)

Nazwy herbaty	Kwiatowej, Targowej, Cegiłkowej.		
	P	u	d
Petersburskiej	496	41,509	
Odeskij.	191	18,120	
Moskiewskiej	1,924	339,468	
Warszawskiej	209	8,048	
Wierzbokowskiej	642	39,606	
Irkuckiej	16,008	89,538	153,807

Ilość herbaty cegiłkowej, wyeksportowanej z powyższych pięciu komor nie jest wykazana, albowiem ta herbata w dowodach celnych nie jest odłączona od herbaty targowej, z którą obłożona jest cłem jednokowem. (*Birz. Wied.*)

* (Związek małżeński). Dnia 24 października zawarty został w mieście Narwie związek małżeński między Janem Aleksiejowiczem Komisarowem, ojcem Józefa Komisarowa - Kostromskiego. Komarodent gazety *Parrz. Wied.* donosi że pan młody ma lat 65 wieku, a panna młoda, córka włościanina Michałowa, lat 23.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 14 listopada.

Wczoraj zamknięto sejm. Marszałek wyraził nadzieję, że rząd przedłoży rezolucję radzie państwa a takowa uzna, że zawarte w niej żądania są słuszne; kierownik zaś namiestnictwa p. Possinger, zawiadomił izbę, że rząd krajowy przeprowadza z nieubłąganą konsekwencją postanowienie cesarskie

z dnia 4-go czerwca r. b. We wszystkich sferach administracji politycznej jest już język polski, językiem urzędowym „w całej pełni”; z dniem 1-m stycznia r. 1870 będzie nim we wszystkich urzędach finansowych od dyrekcji aż do najwyższego urzędu podatkowego.

Pogłoski o układach ministerstwa z hr. L. Wodzickim w sprawie poruczenia mu steru rządu w Galicji, są bąkami dziennikarskimi. Pan Possinger jest bez porównania bliższym tej posady niż pan hrabia. Za pierwszym przemawiają zdolności, doświadczenie, rutyna, neutralne stanowisko w obec scierających się stronnictw i sympatje jakie sobie zdobył w kraju, nawet u rezolucjonistów, czego niezbitym dowodem wynętrzenie się dłań z pochwałami księcia marszałka w mowie, którą zamknął sejm;—za drugim zaś oprócz jenjalnych poglądów na sytuację zaprawionych lojalnością, nie przemawia nic więcej. Mianowanie p. hrabiego L. Wodzickiego namiestnikiem spotęgowałoby zawisć, a w ślad za nią i walkę między stronnictwami, a mianowicie między stronnictwem krakowskim podniesionem do godności rządowego, a stronnictwem Sapieżyńskim połączonem węzłami krwi z familją której głowa uczy się, jak wiadomo, języka węgierskiego.

Biskup przemyski r. g. Polanowski umarł. Obok djeceji lwowskiej po śmierci Litwinowicza osierociła i przemyska. Ten niespodziany zbieg okoliczności może ks. Sembratowiczowi utworzyć drogę do metropolji lwowskiej.

Zurich, dnia 10 listopada.

Rozeszła się tu dziś pomiędzy naszą polonją pogłoska: że hr. Władysław Plater, właściciel Oslej góry pod Zurichem, zmarł nagle w księstwie pozańskim gdzie się od trzech tygodni zajmował zbieraniem składek na rozmaite patriotyczne - filantropijne cele. Jakkolwiek śmierć hrabiego, jako człowieka w podeszłym już wieku, nie byłaby rzeczą nadzwyczajną, wszelako większość emigracji zurichskiej nie wierzy tej pogłosce, dla tego, że niektórzy z naszych przewódców, jak np. Taczanowski przed 4-ma laty, Waligórski w r. z. i inni — a nawet sam Plater przed półtora rokiem, ogłaszali się w interesie jakoby dobra sprawy narodowej za umarłych, a potem raptem zmartwychstawiali.

A teraz opiszę wam awanturkę, która tu wczoraj wieczorem miała miejsce — i tak:

Mieczysław Bogorajski, Karol Eustachiewicz i Jan Sobolewski, spełniający funkcję tajnych policjantów przy tajnej (jawna przez szwajcarów wzbrowiona) narodowej policji w Zurichu, wczoraj pomiędzy godziną 6-tą a 7-ą wieczorem, rozbili skrzynkę pocztową do listów, w bliskości hotelu „Zürcherhof” przytwierdzoną, do której zdawało im się, że wrzuconą została korespondencja dla waszego dziennika; chcieli więc takową skonfiskować. Szczęściem jednak, czy może nieszczęściem, gdy nasi tajni ajenci tajnej policji obławdywali swoje kieszenie listami ze skrzynki wydobytemi, zostali znienacka obsaczeni i przytrzymani przez kilku dienstmanów (którzy operację ze skrzynią z za rogu ulicy śledzili), a następnie przez tychże przy pomocy dwóch policjantów (szwajcarów) odstawieni do dyrekcji policji, zkąd zabrane listy odesłano natychmiast na pocztę, a winowajców zaprowadzono do aresztu.

Emigranci nasi w Zurichu poubierali się w tyrolskie kapelusze, które w ilości 108 sztuk nadesłało im w darze lwowskie demokratyczne towarzystwo. Kapelusze te pochodzą z tak zwanych *braków* czyli niedokładnie w fabryce wykończonych i niekwalifikujących się przez to do sprzedaży. Każdy z tych kapeluszy przystrojony jest pękiem kogucich lub pawich piór. Wygnany rząd redaguje szanowne podziękowanie tow. demokratycznemu za ten wspaniały dar.

Kasjer banku zurichskiego Scher, skradł przed dwoma tygodniami blisko 2 miliony franków z kasy i drapnął. Rząd kantonalny wyznaczył 10 tysięcy fr. nagrody za schwytanie Schera, a policja tużejsza rozesała 800 jego fotografij na wszystkie światła strony. Pomysł policji okazał się tą razą bardzo praktycznym, albowiem z Wiednia otrzymano wczoraj telegram, że Scher został w dolnej Austrii przez żandarma posiadającego jego fotografię, schwytany i za kilka dni do Zurichu dostawiony będzie.

Ig. P.

Austria i ziemie słowiańskie

* (Sprawy galicyjskie. — Sejm węgierski. — Powstanie dalmackie). Wiedeń, 16 listopada. Liczne wskazówki świadczą o tem, że w sferach rządowych przygotowują się ważne rzeczy, i jak zwykle bywa w podobnych razach, o-

biegają już pogłoski o stanowczem przesileniu w ministerstwie przedlitawskim. Sprawy, które roztrząsane są obecnie na odbywających się codziennie naradach ministerjalnych, są znane; wiadomo, że kwestja reformy wyborczej i kwestja galicyjska mają być rozstrzygnięte, zważywszy zaś doniosłość tych kwestij, można przypuszczać, że wywołują one w ministerstwie różnicę w zdaniach. Lecz jak daleko takowa zaszła, o tem nikt, z wyjątkiem osób wtajemniczonych, nie może mieć dokładnej wiadomości, i z tego powodu przyjmować należy z jak największą oględnością wszelkie pogłoski o przesileniu ministerjalnem. Obok tego, obie wyż wspomniane kwestje nie mogą być rozstrzygnięte ostatecznie przed powrotem cesarza. Tymczasem tak zwani stronnicy konstytucji mają już rzeczywiście nie jeden powód do przygotowania się do porozumienia się z polakami galicyjskimi w sposób niezbyt uwzględniający ramy praw grudniowych. *Gazeta Narodowa* zaprzecza wprawdzie dziś, podanej niedawno wiadomości, że wszczęte zostały z hr. Wodzickim układy w przedmiocie powołania go na stanowisko namiestnika Galicji; lecz zaprzeczenie to nie usuwa wcale licznych wskazówek półurzędowych co do układów wszczętych ze znakomitszymi przedstawicielami galicyjskimi, ani też nie może podać w wątpliwość tego faktu, że minister hrabia Potocki znajduje się w tej chwili w Gracu, dla porozumienia się z p. Kaiserfeldem, najbardziej wpływowym z przewódców stronnictwa niemieckiego, w przedmiocie sposobu traktowania kwestji galicyjskiej w radzie państwa. Zasluguje także na uwagę ta okoliczność, że sejm galicyjski rozszedł się w sobotę bardzo cicho, tak, że ani marszałek sejmowy, ani żaden z deputowanych nie przypominał w sposób demonstracyjny o nadziejach, które polacy galicyjscy żywią na skutek tylko co ukończonej sesji sejmowej. Zdaje się, że sfery te zyskały przekonanie, iż urzeczywistnienie ich życzeń jest i bez tego blizkie. — W izbie niższej węgierskiej, stronnictwo rządowe odniosło onegdaj zwycięstwo, do którego przywiązuje ono wielką wagę, lecz które w rzeczy samej nie ma tak wielkiej doniosłości. Chodziło o prawo dotyczące poboru do wojska, i w tym przedmiocie wszczął się był pomiędzy lewicą i większością spór bardzo zawzięty co do tego, czy w tytule tego prawa mają pozostać wyrazy: „dla wojsk linjowych węgierskich”, czyli też takowe mają być zastąpione wyrazami: „dla armji węgierskiej.” Przy głosowaniu imiennem, wypadła nareszcie większość 20 blisko głosów na korzyść pierwszego z tych dwóch wyrażen; lecz jakkolwiek sami ministrowie wystąpili z całą energją przeciw drugiemu wyrażeniu, zaproponowanemu przez lewicę, pomimo to pomiędzy głosującymi za tem ostatniem znajdowała się dość znaczna liczba deakistów. W ogóle zdaje się, że dotychczasowa większość w węgierskiej izbie niższej zbliża się stopniowo do rozkładu, albowiem przechodzenie deakistów na stronę lewicy umiarkowanej staje się coraz częstszem, różnica zaś pomiędzy temi dwoma stronnictwami zaczęła znikać w ostatnich czasach tak dalece, iż od niejakiego czasu nie może już być mowy o zwartych szeregach większości deakistowskiej. Bardzo być może, iż ferje z powodu świąt Bożego Narodzenia, rozpoczynające się w tym roku wcześniej niż zwykle, posłużą do zreorganizowania stronnictw. W każdym razie powinno być dla rządu pożądanem, ażeby mógł być przekonany, iż przy rozprawach nad budżetem i nad innemi ważnemi sprawami, które roztrząsane będą po świątach Bożego Narodzenia, rozporządzać będzie większością silną i karną. — Wszystkie wiadomości o konwencjach w przedmiocie dozwoleń wojskom austriackim przechodzić w razie potrzeby na terytorjum tureckie lub czarnogórskie, okazały się zmyślonemi. Nie ulega obecnie wątpliwości, że wojska będą musiały walczyć z powstańcami w górzystych okolicach terazniejszej widowni rokoszu, i że przytłumienie ostateczne powstania kosztować jeszcze będzie dość ofiar. Do Cattaro posyłane są jeszcze ciągle wojska i rekwizyta wojenne, i nawet mowa jest o posłaniu tam nowych pułków, albowiem panuje przekonanie, że stan sanitarny wojsk znajdujących się obecnie w Dalmacji południowej, pogorszy się jeszcze bardziej z nastaniem surowszej pory roku, i że nie wystarczą one przeto do obsadzenia licznych punktów mających doniosłość pod względem militarnym. (Nordd. A. Z.)

Prusy i Niemcy.

* (Rozprawy w izbach). Berlin, 17 listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, minister spraw wewnętrznych oświadczył w przedmiocie wniosku Eberty'ego, dotyczącego zniesienia ograniczeń co do wolności prasy: Potrzeba

zaprowadzenia zmian w dotychczasowem prawodawstwie prasowem, nie ulega wątpliwości; zarządzić temu może nie dodatek do prawa, lecz jedynie nowe prawo, obejmujące całą dziedzinę prasy, i rząd właśnie opracowuje już takie prawo. Minister uprasza przeto, ażeby wniosek Eberty'ego został cofnięty; przedłoży on projekt do nowego prawa radzie ministrów i doloży wszelkich starań, ażeby takowy złożony został w sejmie podczas terazniejszej jeszcze sesji, co, zważywszy obecny okres tej pracy, jest możebne, jakkolwiek nie może on powiedzieć stanowczo, kiedy mianowicie nastąpi złożenie tego projektu; w każdym atoli razie prosi on o cofnięcie wniosku lub też o usunięcie go z dzisiejszego porządku dziennego. W dalszym ciągu rozpraw minister oświadczył, że nie może na teraz brać udziału w rozprawach, albowiem naradza się już z ministrami co do głównych punktów. Po krótkich rozprawach izba uchwaliła usunięcie wniosku z porządku dziennego. — W izbie panów, Lippe bronił swego wniosku w mowie, która trwała całą godzinę, przy czem powstawał on gwałtownie na przekraczanie kompetencji związku, którego ustawa prowadzi do państwa związkowego i którego dążność znamienuje jedność państwową. Minister sprawiedliwości dowodzi, że żadne przekroczenie kompetencji nie miało miejsca. Przy głosowaniu imiennem, wniosek Lippego został odrzucony, zapomocą przejścia po prostu do porządku dziennego, 58 głosami przeciw 42. — Z powodu wniosku Lippego, *Prov. Corr.* powiada: Tak izba panów, jak również nasi sprzymierzeńcy związkowi, powinni zaufać rządowi pruskiemu, że nie przyłoży ręki do przeciwnego traktatowi rozprzestrzenienia atrybucji związkowych. Lecz dla zapewnienia rozwojowi związku północnego postępu zbawiennego i dla wypełnienia na wszystkie strony i w całej rozciągłości zadań związku opartych na traktacie, rząd musi liczyć na szczere poparcie ze strony wszystkich patriotów pruskich. Większość izby panów dowiedzie bezwątpienia, że bierze także ze swej strony udział w odziedziczeniu potęgi politycznej i obowiązków politycznych, które dostały się w r. 1866 w udziale Prusom, i że ma mocne postanowienie reprezentowania takowych wraz z rządem, dla dobra Prus i Niemiec. (*Wolff's T. B.*)

Francja.

* (Agitacja wyborcza). Osnowa manifestu wydanego przez 27-u członków lewicy ciała prawodawczego, utwierdza w przekonaniu, że nastąpiło zupełne zerwanie tej frakcji ze stronnictwem radykalnem. Manifest ten oświadcza, że zalecany przez radykałów „mandat przymusowy,” jest rzeczą niegodną. Pisma półurzędowe paryżkie upatrują także w tem oświadczeniu manifestu jego właściwe znaczenie i okazują się z tego powodu skłonnemi, pomimo ostrego tonu tego manifestu względem rządu, do wydania łagodnego sądu w przedmiocie interpelacji i projektów reform zapowiadanych tymże manifestem. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wybory). Na zasadzie artykułu 6 dekretu organicznego z d. 2 lutego 1852, warunki wymagane, ażeby jedna tylko odbyła się kolej głosowania, są, ażeby kandydat zebrał: 1) bezwzględną większość głosów imiennych; 2) liczbę wyrównującą czwartą część wyborców zapisanych w ogóle na listach okręgowych. Tymczasem czwarta ta część w stosunku do liczby wyborców zapisanych w 1, 3, 4, i 8 okręgach wynosiłaby mniej więcej: w 1-m okręgu 11,834; w 3-im 11,048; w 4-m 10,635; w 8-m 12,586 głosów. (*La Patr.*)

* (Przyjazd cesarza). Paryż, 17 listopada. Mówią na pewno, że cesarz przybędzie w końcu tego tygodnia na kilka dni do Paryża. Przybyć ma on w piątek do Tuileries i zabawi do wtorku albo środy przyszłego tygodnia. (*La Fr.*)

Włochy i Rzym.

* (List papieża). Ojciec św., na skutek zapytania wystosowanego do niego przez Dra Cumming'a w przedmiocie przypuszczenia powstanców do soboru, napisał do arcybiskupa Dra Manninga drugi list, w którym oświadcza ponownie, że protestanci nie mogą być dopuszczeni do uczestniczenia w soborze, lecz że pomimo to protestanci mogą znajdować się bez przeszkody w Rzymie, albowiem kilku dostojników kościoła otrzymało wyrażne upoważnienie do przyjmowania od protestantów przyznania się ich do błędów i dla należytego zbijania takowych. Propozycja ta nie będzie mieć zapewne wielkiego powodzenia. (*Nordd. A. Z.*)

Hiszpanja.

* (Dokumenty powstancze). Donoszono niedawno, że rząd hiszpański dostał w swoje ręce dokumenta, które dowodzą styczności ostatecznego powstania republikańskiego w kraju macierzy-

stym z powstaniem na w. Kubie. Dokumenta te, które kompromitują mocno stronnictwo republikańskie, ogłoszone zostały obecnie przez *Diario de la marina*, które to pismo wychodzi w Hawannie. Dokumentów tych jest trzy; posłane one zostały z Kadyksu przez ajenta powstania na w. Kubie, niejakiego Pacheco, do generała Cespedesa, dowódcę tegoż powstania, lecz rząd hiszpański na wyspie Kubie przejął je. Datowane są one w końcu czerwca i na początku lipca r. b. z Kadyksu, „z delegacji powstańczej w. Kuby w Hiszpanji,” i obejmują szczegółowe sprawozdania ajenta pomienionego Pacheco o jego agitacji w Hiszpanji dla poparcia sprawy powstańców i o jego układach z republikanami w Kadyksie, Maladze, Sewilli, Xeresie i t. d. Okazuje się z tych dokumentów, że Pacheco otrzymywał instrukcje i dość znaczne środki pieniężne za pośrednictwem innego ajenta, niejakiego p. Valiente w Paryżu, od junty powstańczej w Nowym Jorku, i że proponował oddanie do rozporządzenia republikanów hiszpańskich znacznych sum pieniężnych, oraz broni. Okręt amerykański stał na kotwicy w zatoce Kadyksu z ładunkiem broni i amunicji i dokonywał wyładowania przy pomocy rybaków i kontrabandzistów; następnie broni i amunicja przewożone były w małych partjach w głąb kraju i rozdawane w pobliżu większych miast, tak, iż uzbrojenie mogło być dokonane jednocześnie wszędzie. Liczni ochotnicy w Kadyksie i innych miejscowościach zwerbowani zostali przez stronnictwo; Pacheco żądał przysłania mu z Paryża jeszcze 120,000 fun. ster. na ten cel. Jak to już przedtem donoszono, republikanie, na zasadzie tego porozumienia, chcieli wywołać powstanie 1-go listopada, lecz na skutek wystąpienia generała Pierrada w Tarragonie, które spowodowało rozwiązanie ochotników wolności, powstanie wybuchło wcześniej. Za pomoc, którą republikańscy otrzymali od powstańców wyspy Kuby, ci ostatni mieli uzyskać uznanie zupełnej autonomii tej wyspy. Wiadomo, że szybkie przytłumienie powstania republikańskiego unicestwiło wszystkie plany. Spowodowało to jedynie niewielką zwłokę w posłaniu posiłków na wyspę Kubę. Po przybyciu tam tych posiłków, przytłumienie powstania postępuje swoim trybem. Wszelakoż uspokojenie wyspy nie nastąpi tak prędko, jak twierdzą organa rządowe. (Nordd. A. Z.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa.

dnia 8 (20) Listopada.

(Prelekcje). Mam honor zawiadomić szanowną publiczność, że moje prelekcje o literaturze i sztukach pięknych we Włoszech, będą miały miejsce w sali resursy obywatelskiej. Pierwsza prelekcja pogląd ogólny, odbędzie się w przyszłym tygodniu, we wtorek, dnia 11 (23) b. m. o godzinie 7-jej wieczorem. Biletów nabyć można w księgarniach pp. Hoesicka, Sennewalda, Gebethnera, Wolffa i Kaufmana, oraz w dniu prelekcji wieczorem przy kasie resursy. Cena biletów: miejsca numerowane 50 kop., nienumerowane 30 kop.; dla studentów połowa ceny na miejsce nienumerowane. *August Lazzarini.*

Kalendarz.

W niedzielę 9 (21) listopada — św. *Ofiarowanie NMP.* Słońce wsch. o godz. 7 min. 32; zach. o godz. 3 min. 59.

W poniedziałek 10 (22) listopada — św. *Cecylii panny męcz.* — Słońce wsch. o godz. 7 min. 34; zach. o godz. 3 min. 58.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 1,09 R.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	759.8	754.6
Termometr Reaumura	0.00	-1.07
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 2,91 R. Najmniejsze zimno — 0,94 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, opera w 4-ach aktach, **Piękna Helena.** — Osoby: Parys, syn Priama — p. *Filleborn*; Menelaus — p. *Szczepkowski*; Helena, jego żona — pani *Dowiakowska*; Agamemnon — p. *Prohazka*; Orest, jego syn — panna *Kwiecińska*; Kalchas, wielki wróżbita Jowisza — p. *Kozieradzki*; Achilles — p. *Matuszyński*; Ajax I-y — p. *Ziólkowski*; Ajax 2-gi — p. *Suszyński*; Bacchis służebna Heleny — panna *Oswald*; Leona — panna

Rutkowska, Partenis — panna *Herman* — (dwie powyższe wesole córki Grecji); Eutykles kowal — p. *Borawski*; Filokomes, sługa Kalchasa — p. *Krupiński*; Niewolnik — p. *Kruszewski.* — W 1 i 3 akcie **Tańce** układu p. Meunier. — *Jutro*, w niedzielę, balet **Flick i Flock.** — *Wczoraj*, w piątek, dawano dramat **Panna de Belle-Isle**, było osob 734.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w sobotę, komedia w 1 akcie, **Gra w komórki.** — Osoby: Hortensja d'Aubray, młoda wdowa — pani *Borkowska*; Oktawja, jej siostrzenica — pani *Szymanowska*; Karol d'Aubray, ich kuzyn, opiekun Oktawji — p. *Stolpe*; Dorjan — p. *Piasecki*; Fruchet — p. *Chomiński*; Lokaj pani d'Aubray — p. *Adler*; Garderobiana pani d'Aubray — panna *Seredyńska*; — komedia ze śpiewem w 3 aktach, **Sztuka przypodobania się.** — Osoby: Książę de Subise — p. *Grzywiński*; Księżna — panna *Figarska*; Baron Tibule — p. *Sawicki*; Herminja, jego siostra — panna *Gilska*; Vice-hrabia de Letorières — pani *Bakalowicz*; Deserières, radco — p. *Żółkowski*; Weronika, jego siostra — pani *Mazurowska*; Pomponne, nauczyciel wice-hrabiego — p. *Panczykowski*; Grévin, krawiec — pan *Damse*; Marcelina, jego żona — pani *Ostrowska*; Woźny — p. *Adier.* — *Jutro*, w niedzielę, komedje **Przebudzenie się Iwa i Błażek opętany.**

W SALI „HARMONJI”. — *Jutro*, w niedzielę, danym będzie pierwszy **Wieczór muzyczny** Franciszka *Rappaport* i dwunasto-letniego syna Feliksa, na harmonijce koncertowej i na instrumentacie z drzewa i słomy (à la Guzikow). — Cena miejsc: 1-e miejsce 40 kop., 2-gie 20 k. — Zacznie się o godzinie 7 1/2.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowski). — *Otwarty w Niedziele i Czwartki.*

MUZEUUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowski), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-jej rano do 2-jej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

* *Przyjechali do Warszawy:* generał-lejtnant *Szuberski*, z Brześcia; fligel-adjutant pułkownik *Bezak*, z Petersburga; — *wyjechali:* metropolita serbski *Michał*, do Brześcia; generał-lejtnant *Semeka*, do Kielc; generał-major *Wiggorst*, do Nowogrodzkiej; fligel-adjutant pułkownik *Gadon*, do Brześcia.

* Dnia 7 (19) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach. przybyło 67, wyzdrowiało 56, umarło 2, pozostało 1911 (mężczyzn 938, kobiet 973), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 187, kobiet 185.

* Dnia 7 (19) bież. mies. i r., urodziło się: *chrześcijan:* płci męskiej 8, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męskiej 4, płci żeńskiej 4, razem 24; — *zawarło śluby małżeńskie:* par: *chrześcijan* —; *starozakonnych* —; — *umarło:* *chrześcijan:* płci męskiej 9, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męskiej 3, płci żeńskiej 3, razem 22.

Ceny Targowe.

dnia 7 (19) Listopada 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czwetwert		Korzec od — do	
	rsr.	kop.	ruble sr.	i kopiejki
Pszensica	11	52	5	40 7 20
Żyto	6	40	3	80 4 —
Jęczmień	5	76	3	80 3 60
Owies	3	60	1	95 2 25
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle	1	44	—	75 — 90

Pud siana od kop. 25 — 30. Pud słomy od kop. 17 — 20.

Dowozy: Pszenicy 114; Żyta 286; Jęczmienia 175;

Owsa 456 cztetwert.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyury Rudolfa Okręt

Petersburg, d. 7 (19) Listopada 1869 r.

		za rsr.
Weksle na Londyn	3 mies.	29 5/8
„	Hamburg	26 3/4
„	Amsterdam	147 7/8
„	Paryż	310 3/8
„	Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza		—
6-ta „		—
7-ma „	Rothschilda	110
1-sza „	Premjowa z r. 1864.	154 1/2
2-ga „	z r. 1866.	150
50/0 Bilety Bankowe		87 3/4
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.		144 3/8
Obligacje „		94
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej		—
„	Wiedeńskiej	—
50/0 Listy Zastawne Ruskie		103 1/4
Imperjały		665
Dyskonto		—

KURSA GIELDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 8 (20) Listopada 1869 r.

	Żądano		Płacono	
	Rs.	K.	Rs.	K.
MONETY.				
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY				
(bez wartości kuponów)				
Oblig. Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	—	—
„ „ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-iej za rs. 100	92	37	92	4
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-uj za rs. 100	91	54	91	21
Oblig. Towarzystwa Kredyt. Ziemińskiego. Listy likwidacyjne za rs. 100	75	87	75	62
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—	—
5 pożyczka rosyj. Stiglitz z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitz z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	88	50	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	102	—	101	50
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	155	50	154	50
„ „ „ z 1866 rs. 100	152	50	—	—
50/0 Listy Zastaw. Rosji	—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej. Akcje Drogi Żel. fab. Łódzkiej rs. 100	—	—	—	—
WEXLE.				
Berlin	190 Tal.	2 m.	118 72 1/2	118 57 1/2
„ „ „ „	„	k. t.	—	118 50
Wrocław	„	2 m.	—	—
Gdańsk	„	2 m.	—	118 50
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8 12	8 10
Paryż	300 Frank.	2 m.	96 82 1/2	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97 35	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98 50	98 25
„ „ „ „	„	k. t.	—	—
Moskwa	„	1 m.	—	—
„ „ „ „	„	k. t.	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 63 1/3.
 „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 87 1/3.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 7 (19) Listopada 1869 r.

Z BERLINA.		żądata	placa
Bilety Banku Rosyjskiego			75 1/4
Weksle na Warszawę			75 1/8
„ Petersburg 3 tygodn.			83 1/2
„ „ 3 miesięczny			82 1/2
„ Londyn 3 „			—
„ Paryż 2 „			—
„ Hamburg 2 „			—
„ Wiedeń 2 „			81
Listy Zastawne 4 1/2			68 1/2
Listy Likwidacyjne			56 1/2
Obligacje Skarbowe 4 1/2			67 1/4
Koleje Rosyjskie			89 1/4
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej			81 1/2
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej			78
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej			55 1/8
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej			—
Nowa pożyczka premjowa 1-iej emisji			118 1/2
„ „ 2-iej emisji			115 1/2
5-ta Pożyczka Stieglitza			66 1/2
50/0 Listy Zastawne Ruskie			80 1/4
„ Żyto na targu			47
„ „ na dostawę w jesieni			44 3/4
Z WIEDNIA.			
Weksle na Londyn			124 40
„ Hamburg			—
„ Paryż			49 40
Pożyczka Narodowa			69 20
50/0 Metaliki			—
Akcje Banku Kredytowego			242 20
Z PARYŻA.			
Renta 3 1/2			71 70
Renta Włoska			53 60
Akcje Kredytu Ruchomego			213
Z LONDYNU.			
3 1/2 Papiery (Consols)			93 3/4

